

indenfor flertallet anførte grunde for at forhøje renten af lånene fra $3\frac{1}{2}$ til 4 pct.

I betænkningen af 27. marts d. å. over forslaget til lov om udskrivning af indkomst- og formueskat, som gengiver den mellem partierne truffene aftale vedrørende den her foreliggende lovgivning, udtales, at udlånsrenten for de pågældende lån „bør sættes i forhold til den til enhver tid gældende almindelige lånerente og *må normalt ikke overstige den rente, staten betaler for lån med tilsvarende løbetid*“. Når staten siden har optaget et 10-årigt lån på 150 mill. kr. til en effektiv rente af 3,05 pct., må mindretallet mene, at en rente på $3\frac{1}{2}$ pct. for de lån, staten her skal udlåne på indtil 15 år, må siges at være i overensstemmelse med det aftalte.

Et *andet mindretal indenfor flertallet* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) bemærker:

Da spørgsmålet om størrelsen af den udlånsrente, hvortil staten tilbyder lån på de låneområder, der er knyttet til nærværende lovforslag, nemlig forslag til lov om lån til landbrug, gartneri og frugtavl, forslag til lov om lån til fiskeriet og fiskeindustrien og forslag til lov om lån til industri- og håndværksvirksomheder m. v., blev rejst under I. behandling af nærværende lovforslag, og da forhandlinger om dette spørgsmål har været ført i nærværende udvalg, ønsker følgende medlemmer af udvalget: Foged, Heick, Himmelstrup, Ole Bjørn Kraft, Edvard Sørensen, Tesdorpf og Øllgaard at fremsætte nedenanførte bemærkninger til yderligere belysning af det ændringsforslag, der af et mindretal er stillet i de samtidige hermed afgivne betænkninger til de førnævnte lovforslag, nemlig forslag om udlånsrentens forhøjelse fra $3\frac{1}{2}$ pct. til 4 pct., idet mindretallet iøvrigt kan tiltræde nærværende lovforslag.

Allerede under drøftelsen i udvalget angående forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten for skatteåret 1950—51 var spørgsmålet om udlånsrentens højde indenfor den udlånsvirksomhed, man her var enig om at etablere som et led i aftalen om anvendelsen af Marshallhjælpens gavesektor for de 2 første Marshallårs vedkommende, på tale, og det tør siges, at man ønskede lånetilbudene gjort tillokkende, mindre på renten end på kreditfaciliteten. Som rettesnor ved fastsættelsen af udlånsrenten enedes udvalget derfor om følgende udtalelse: „Udlånsrenten for de pågældende lån bør sættes i forhold til den til enhver tid gældende almindelige lånerente og må normalt ikke overstige den rente, staten betaler for lån med tilsvarende løbetid“.

Det har derfor overrasket mindretallet, både at satsen $3\frac{1}{2}$ pct. blev foreslået som en art normalsats for et ca. 15-